Mand er der ikke i Huset; en Dag, paa den Tid Tvillingerne var 8 Maaneder gamle, gik han sin Vej og kom ikke igen.

„Var I meget kede af det?“ spørger jeg Jutta.

„Nej,“ svarer hun roligt, „han slog saa tidt min Mor'!“

Juttas Mo'r gaar sædvanlig under sit Fornavn, „Jørgine“. Hun er godt kendt overalt, hvor der er noget at faa. Hun tigger alle Vegne og om alt muligt. En Dag, da jeg har sørget for, at Jutta har faaet en hel Klædning, kommer hun for at „takke“ og ved samme Lejlighed spørge, om der ikke skulde være en Dyne; helst ogsaa en Drengedragt!

Der er det med Jørgine, at man kan tage det gemytligt. Hun møder altid med et smilende Ansigt og er omtrent lige fornøjet, enten hun faar noget eller ej. Ganske i Modsætning til hende har Jutta vanskelig ved at faa Munden paa Gled. De Byrder, der hviler paa hendes Barneskuldre, er for tunge, hun bliver sløv og sløj; jeg maa lade et andet Barn hente hende til Skolen; ellers bliver hun ganske rolig borte; for hun „ved aldrig, hvad Klokken er.“

En Gang imellem gør hun mig en lille fortrolig Meddelelse. En Dag siger hun saaledes med stor Bitterhed: „Vi faar jo aldrig mere noget af ham!“

Ham er hendes sædvanlige Betegnelse af Faderen. Pludselig en Dag vækker Jutta ligefrem Opsigt mellem de andre Børn ved at se glad ud! Det er noget saa sjældent, at de tror, hun har Fødselsdag. Men Grunden er den, at hun paa Gaden har mødt ham, og han har sagt, at hun og hendes Broder gerne maa komme over og spise Middagsmad med ham der, hvor han bor, „hos nogle Folk.“ — Men Glæden varer ikke længe; formodentlig har hans opblussende Interesse for sine Børn hurtig fortaget sig igen. „Han vil ikke have, vi skal komme der mere og spise,“ siger hun lidenskabsløst.

„Nu har vi sat ham fast!“ melder hun en Dag med det roligste Ansigt af Verden.

„Men hvorfor dog?“ siger jeg, rystet ved hendes Sindsro.

„For Barnepenge,“ svarer hun.

„Men saa faar I jo slet ingenting?“ siger jeg.

„Nej,“ svarer hun, „men det fik vi ikke alligevel.“

Om nu Jørgine af Skinsyge eller Hævngerrighed eller anden Grund har tabt Taalmodigheden, vides ikke. Medens han „sidder“ Barnepengene af og paa denne forholdsvis bekvemme Maade afvikler sine Forpligtelser, tigger Jørgine gladelig videre, og Juttas lille magre Ansigt bliver mere og mere graat og mismodigt.

Nora Mortensen.

Indland og Udland.

Grundtvigs Moder. „Jysk Morgenblad“ for 24de April bringer Meddelelse om, at der er blevet afsløret et Mindesmærke for Grundtvigs Moder paa Præstø Kirkegaard. Paa Stenen staar foruden Fru Grundtvigs Navn de kendte Verslinier, som hendes Søn skrev:

Vil nogen slynge en Blomst om min Stav,
Han plante den paa min Moders Grav.

Grundtvigs Moder, Cathrine Marie Bang, tilhørte som bekendt den berømte Bangske Slægt, og hun var, hvilket vel er ligesaa bekendt, en overordentlig djærv og dygtig Kvinde, hvis Valgsprog var: „Heller død end raadvild“.

At Grundtvig, den fattige Præstesøn, blev holdt til Bogen, endskønt han havde tre ældre Brødre, der studerede, skyldtes vel mest hans Moders uforknytte Sind og utrættelige Energi; men han var sig bevidst, at han havde dybere Gæld til hende end denne. For ham stod det jo saaledes, at det var fra Moderen, han havde taget sin største Arv. Han siger et Sted:

Baaret har du under Hjerte
alt mit Syn og al min Sang,
født til Verden dem med Smerte,
Skjalden af dit Skød udsprang;
i de gamle Heltedage
gennem dig han har sin Rod,
Sans for Sang og Syn for Sage
fik han med dit Adelsblod.

En Pioners Død. *Susan B. Anthonys* Død i hendes 86de Aar, minder os, der endnu lever, om de uhyre Fremskridt, som Retfærdighedens og Frihedens Sag har gjort gennem nogle faas uovervindelige Energi og faste Tro. Vi, der nu høster Frugten af det Arbejde, hun og andre udførte, da de kæmpede i de forreste Rækker, vi forstaar næppe mere, hvorledes Kvindens politiske og intellektuelle Stilling var for 50 Aar siden, da Susan B. Anthony begyndte sin Kamp. Ganske vist er Sejren endnu langt fra vunden; men, hvad der er opnaaet, retfærdiggør fuldstændig de Ord, Mrs. Anthony udtalte, den sidste Gang hun talte offentligt:

Failure is impossible.

(„Review of Reviews“. April 1906.)

Indholdsfortegnelse:

Bertha v. Suttner. — Fællesmødet. — Magnella Plenge: Er Kvinderne tjent med, at den danske Pigeskole ødelægges? — Marietta Wolf: Vor Organisation. — Caroline Andersen: Lidt mere om vor Organisation. — Astrid Paludan-Müller: Vore Kvindeorganisationer. — Agitation. — cand. mag. Nora Mortensen: Barnepenge. — Indland og Udland.

Redaktør: cand. phil. *Helene Berg.*
Mich. Jensens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, Kbhvn. B.